

ທ່າອ່ຽງເສດຖະກິດຂອງກຸ່ມປະເທດສະມາຊິກພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ປີ 2019

ASEAN+3 Regional Economic Outlook (AREO) 2019

ສະຫຼຸບບັນຫາພື້ນເດັ່ນ

ສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ທ່າອ່ຽງທາງເສດຖະກິດມະຫາພາກ

ພວກເຮົາຄາດວ່າ ເສດຖະກິດຂອງກຸ່ມປະເທດສະມາຊິກພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ຍັງສືບຕໍ່ຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງແຂງແຮງ ເຖິງແມ່ນວ່າຄວາມສ່ຽງທົ່ວໂລກຈະມີແນວໂນ້ມດ້ານລົບ ແລະ ປະເທດເສດຖະກິດເກີດໃໝ່ຈະຕ້ອງຮັບມືກັບຜົນກະທົບຈາກພາຍນອກທີ່ຮຸນແຮງກວ່າເກົ່າ, ການອີ່ມຕົວຂອງວົງຈອນທຸລະກິດໃນກຸ່ມປະເທດອຸດສາຫະກຳຂະໜາດໃຫຍ່ G3, ການສະລໍໂຕຂອງວົງຈອນການໃຊ້ຈ່າຍໃນການລົງທຶນທາງເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ລາຍຈ່າຍການລົງທຶນ, ແລະ ຄວາມບໍ່ແນ່ນອນຈາກຂໍ້ຂັດແຍ້ງທາງການຄ້າທີ່ຍັງບໍ່ສາມາດຕົກລົງໄດ້ ລ້ວນແຕ່ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າໂຕຂັບເຄື່ອນຕ່າງໆຂອງການເຕີບໂຕເສດຖະກິດໂລກມີທ່າທົ່ວລົງໃນໄລຍະປີ 2019-2020. ສໍາລັບປະເທດເສດຖະກິດທີ່ເປີດກວ້າງ ແລະ ອີງໃສ່ການຄ້າຫລາຍນັ້ນ, ຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການຫຼຸດລົງຂອງຄວາມຕ້ອງການພາຍນອກ ຢ່າງຊັດເຈນຂຶ້ນ. ເຖິງແນວໃດກໍ່ຕາມ, ກຸ່ມປະເທດພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ສ່ວນໃຫຍ່ໄດ້ເຮັດວຽກຢ່າງໜັກໃນໄລຍະຜ່ານມາ ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ພື້ນຖານເສດຖະກິດ; ແລະ ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນຢູ່ໃນໄລຍະກາງຂອງວົງຈອນທຸລະກິດ, ເຊິ່ງການເຕີບໂຕແມ່ນໃກ້ຄຽງກັບແນວໂນ້ມໃນໄລຍະຍາວທີ່ຄາດການໄວ້ ເຊິ່ງມີຊ່ອງຫວ່າງຜົນຜະລິດທີ່ໃກ້ຄຽງກັບລະດັບເທົ່າສູນ ແລະ ອັດຕາເງິນເຟີ້ຢູ່ໃນເປົ້າໝາຍຂອງນະໂຍບາຍ ຫຼື ໃກ້ຄຽງກັບແນວໂນ້ມໄລຍະຍາວ. ເຖິງແມ່ນວ່າພື້ນທີ່ໃນການດໍາເນີນນະໂຍບາຍຂອງບັນດາປະເທດເສດຖະກິດສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນໄດ້ຮັດແຄບລົງກໍ່ຕາມ, ແຕ່ຜູ້ກໍານົດນະໂຍບາຍ ກໍ່ຍັງສາມາດນໍາໃຊ້ເຄື່ອງມືອື່ນ ແລະ ທຶນທີ່ໄດ້ສະສົມເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນບັນດາຜົນກະທົບຕ່າງໆ ແລະ ຈັດການຄວາມບໍ່ແນ່ນອນ ທີ່ເກີດຈາກການຟື້ນຟູພາອາໄສດ້ານເສດຖະກິດມະຫາພາກ.

ບັນດາຕະຫຼາດການເງິນ ໄດ້ປະສົບກັບຄວາມຜັນຜວນອີກຄັ້ງໃນເຄິ່ງປີຫຼ້າຂອງປີ 2018, ເຊິ່ງຜົນກະທົບສ່ວນໃຫຍ່ມາຈາກຄວາມບໍ່ແນ່ນອນທາງດ້ານການຄ້າໂລກ. ການປະສົມປະສານກັນຂອງຕົ້ນທຶນການກູ້ຢືມທີ່ສູງຂຶ້ນ ແລະ ການແຂງຄ່າຂອງສະກຸນເງິນໂດລາສະຫະລັດ ໄດ້ສົ່ງຜົນໃຫ້ເກີດມີຄວາມກົດດັນທາງການເງິນໃນກຸ່ມປະເທດຕະຫຼາດເກີດໃໝ່ ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງກັບປະເທດທີ່ມີເສດຖະກິດອ່ອນໄຫວ ເຊິ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການເທຂາຍຫຼັກຊັບໃນກຸ່ມປະເທດຕະຫຼາດເກີດໃໝ່ຮຸນແຮງຂຶ້ນ. ສະພາບການເງິນໂລກທີ່ມີຄວາມກົດດັນຂຶ້ນສາມາດຮັບຮູ້ໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນຢູ່ທະວີບອາຊີ, ໂດຍສະເພາະປະເທດ ອິນໂດເນເຊຍ ແລະ ປະເທດ ຝີລິບປິນ ເຊິ່ງພົບວ່າຕົ້ນທຶນການກູ້ຢືມຂອງພວກເຂົາສູງຂຶ້ນຢ່າງຮຸນແຮງ. ການໄຫຼອອກຂອງເງິນທຶນຈາກພາກພື້ນດັ່ງກ່າວຄິດເປັນຈໍານວນເງິນ 6 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດ ໃນຊ່ວງເດືອນກັນຍາ ຫາ ເດືອນຕຸລາ ເນື່ອງຈາກບັນດານັກລົງທຶນຕ່າງປະເທດໄດ້ເທຂາຍຮຸ້ນຂອງພວກເຂົາອອກ.

ການປັບຄາດໝາຍທີ່ສໍາຄັນຂອງນະໂຍບາຍເງິນຕາໃນບັນດາເສດຖະກິດທີ່ສໍາຄັນຕ່າງໆ ອາດຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນຄວາມກົດດັນຕໍ່ກັບການໄຫຼອອກຂອງເງິນທຶນ. ໃນຕົ້ນປີ 2019, ການອ່ອນຕົວລົງຂອງຕົວຊີ້ວັດທາງເສດຖະກິດ ແລະ ຄວາມຄາດຫວັງວ່າເສດຖະກິດໂລກຈະສະລໍໂຕລົງໃນວົງກວ້າງ (ລວມທັງ ສປ.ຈີນ) ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຕະຫຼາດການເງິນມີຄວາມບໍ່ແນ່ນອນຫຼາຍຂຶ້ນ. ນອກຈາກນີ້, ການປ່ຽນທິດທາງນະໂຍບາຍຂອງ ທະນາຄານກາງ ສ. ອາເມລິກາ (U.S. Fed) ແລະ ທະນາຄານກາງເອີຣົບ (European Central Bank)- ເຊິ່ງກ່ອນໜ້ານີ້ໄດ້ເລີ່ມມີການດໍາເນີນນະໂຍບາຍການເງິນເພື່ອກັບສູ່ພາວະປົກກະຕິ (Normalization)- ໄດ້ສົ່ງຜົນໃຫ້ຕະຫຼາດບໍ່ສາມາດບັນລຸຕາມຄາດໝາຍ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເກີດມີຄວາມວິຕົກກັງວິນວ່າເສດຖະກິດຈະມີການສະລໍໂຕ ເຊິ່ງສົ່ງຜົນໃຫ້ຕະຫຼາດການເງິນມີຄວາມຜັນຜວນຫຼາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ໃນ

ອະນາຄົດຂ້າງໜ້າ ການຜ່ອນຄາຍສະພາບການເງິນທົ່ວໂລກຈະສາມາດສະໜັບສະໜູນການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດໄດ້ ຕາບໃດທີ່ເຫັນວ່າມີສັນຍານທີ່ດີໃນການວາງແນວທາງນະໂຍບາຍ ທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ບັນດາຕະຫຼາດການເງິນບໍ່ຕ້ອງປະເຊີນກັບ ຜົນກະທົບທີ່ບໍ່ຄາດຄິດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.

ພື້ນຖານທາງເສດຖະກິດຂອງພວກເຮົາ ຄາດການວ່າ ກຸ່ມປະເທດພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ຈະມີການເຕີບໂຕໃນຈັງຫວະທີ່ຊ້າລົງ ພຽງເລັກນ້ອຍໃນຊ່ວງປີ 2019-2020 ທຽບໃສ່ປີ 2018, ແຕ່ວ່າທິດທາງການຂະຫຍາຍຕົວຈະປະເຊີນກັບຄວາມບໍ່ແນ່ນອນ ທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ. ເຖິງແມ່ນວ່າທ່າອ່ຽງເສດຖະກິດຈະອ່ອນໄຫວລົງກວ່າເກົ່າກໍ່ຕາມ, ແຕ່ວ່າພື້ນຖານການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດໃນ ພາກພື້ນນີ້ຍັງຄົງມີຄວາມໜັ້ນທ່ຽງ. ການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດຂອງພາກພື້ນຄາດວ່າຢູ່ທີ່ 5,1% ໃນຊ່ວງປີ 2019-2020 (5,3% ໃນປີ 2018) ໂດຍຜິຈາລະນາຈາກຜົນກະທົບໄລຍະສັ້ນທີ່ໄດ້ປະເມີນໄວ້ຈາກມາດຕະການກົດກັ້ນທາງການຄ້າທີ່ໄດ້ ດຳເນີນມາແລ້ວ. ອັດຕາເງິນເຜີ້ທົ່ວໄປຄາດວ່າຈະຄົງໂຕຢູ່ທີ່ປະມານ 2% ເຊັ່ນດຽວກັນກັບປີ 2018. ພວກເຮົາໄດ້ປັບປຸງການ ຄາດຄະເນການເຕີບໂຕເສດຖະກິດ ສປ.ຈີນ ຂຶ້ນເປັນ 6,3% ສຳລັບ ປີ 2019 (ທຽບກັບ 6,2% ໃນ ບົດລາຍງານຂອງ AMRO 2019) ແລະ 6,2% ສຳລັບ ປີ 2020. ການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດປະເທດຢີ່ປຸ່ນ ຄາດວ່າຈະຍັງຄົງທີ່ຢູ່ 0,6% ໃນປີປົບປະມານ 2019 ກ່ອນທີ່ຈະຫຼຸດລົງເຫຼືອ 0,5% ໃນ ປີປົບປະມານ 2020. ການຄາດຄະເນຂອງການເຕີບໂຕຂອງພວກ ເຮົາ ສຳລັບ ກຸ່ມປະເທດພາກພື້ນອາຊຽນ ແມ່ນຄົງຮັກສາຢູ່ທີ່ 5,1%, ໂດຍຈະປັບໂຕຂຶ້ນເລັກນ້ອຍ ຢູ່ທີ່ 5,2% ໃນປີ 2020.

ກຸ່ມປະເທດສະມາຊິກໃນພາກພື້ນຈະຕ້ອງປະເຊີນກັບຄວາມທ້າທາຍຈາກການຂະຫຍາຍຕົວຂອງຜົນກະທົບທີ່ເກີດຈາກການສະ ລໍໂຕຂອງການຄ້າໂລກ. ຄວາມບໍ່ແນ່ນອນທາງການຄ້າທີ່ປິ່ນອ້ອມຍັງຄົງຢູ່ໃນລະດັບສູງ ແລະ ຄວາມສ່ຽງການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງ ຄວາມຂັດແຍ່ງທາງການຄ້າທີ່ທະວີຄຸນທີ່ບໍ່ສາມາດຫຼຸດຜ່ອນລົງໄດ້ ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີການລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າ ຂອງການ ເຈລະຈາການຄ້າ ລະຫວ່າງ ສປ.ຈີນ ແລະ ສ. ອາເມລິກາ ແລ້ວກໍ່ຕາມ. ຄວາມສ່ຽງຈາກການກົດກັ້ນທາງການຄ້າຈະຖືກສົ່ງ ຜ່ານມາຍັງພາກພື້ນໂດຍຜ່ານການສົ່ງອອກ ແລະ ຕ້ອງໂສ້ມູນຄ່າທົ່ວໂລກ (GVCs) ເຊິ່ງຜົນກະທົບຕ່າງໆອາດສາມາດເພີ່ມ ຂຶ້ນໄດ້ຈາກຜົນກະທົບການສົ່ງຜ່ານຮອບທີ່ 2 ກໍ່ຄື ການສະລໍໂຕຂອງການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດໂລກ. ກຸ່ມປະເທດ ເສດຖະກິດພາກພື້ນທີ່ມີອັດຕາສ່ວນການສົ່ງອອກໄປຍັງ ສປ. ຈີນ ໃນລະດັບສູງ ແລະ ຢູ່ໃນກົນໄກຕ້ອງໂສ້ມູນຄ່າທົ່ວໂລກ ແລະ ພົ່ງພາຄວາມຕ້ອງການຈາກພາຍນອກແມ່ນຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບທັງທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມ, ເຊິ່ງຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຫຼາຍໃນໄລຍະສັ້ນ. ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງ, ເສດຖະກິດທີ່ເປີດກວ້າງ ແລະ ພົ່ງພາການສົ່ງອອກເຊັ່ນ: ເຂດປົກຄອງພິເສດ ຮົງກົງ, ສ. ເກົາຫຼີ, ມາເລເຊຍ, ສິງກະໂປ ແລະ ໃນບາງປະເທດ ໄດ້ແກ່ ສສ. ຫວຽດນາມ ລ້ວນແລ້ວແຕ່ມີຄວາມສ່ຽງ.

ສະພາບການທີ່ບໍ່ພົງປະສົງຂອງພວກເຮົາ ຄາດການວ່າການຍົກລະດັບການຕອບໂຕ້ທາງການຄ້າທີ່ມີຄວາມເຄັ່ງຕຶງກວ່າເກົ່າຈະ ສົ່ງຜົນໃຫ້ເສດຖະກິດຂອງປະເທດສະມາຊິກໃນພາກພື້ນຂະຫຍາຍຕົວຫຼຸດລົງ 0,4% ຕໍ່າກວ່າຖານ. ໃນສະຖານະການທີ່ຮຸນ ແຮງນີ້, ທັງ ສປ.ຈີນ ແລະ ສ. ອາເມລິກາ ຈະກຳນົດອັດຕາພາສີ 25% ສຳລັບການນຳເຂົ້າສິນຄ້າທັງໝົດລະຫວ່າງສອງ ປະເທດ. ໃນໄລຍະສັ້ນໆ, ຄາດວ່າຜົນກະທົບຕໍ່ກັບການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດປະເທດໃດໜຶ່ງໃນພາກພື້ນ ອາດຈະຫຼາຍ ກວ່າ ແລະ ສູງເຖິງ -1,0%. ເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ໜ້າແປກໃຈເລີຍວ່າ ທັງ ສປ.ຈີນ ແລະ ສ. ອາເມລິກາ ຈະຢູ່ໃນສະຖານະທີ່ເສຍຫາຍ, ແລະ ຈະເສຍຫາຍຫຼາຍກວ່າເກົ່າຫາກຍັງມີການອອກມາດຕະການເພີ່ມອັດຕາພາສີເພີ່ມຕື່ມ. ໃນນີ້, ຄາດວ່າ ສ. ອາເມລິກາ ຈະ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບທີ່ແນ່ນອນ (Absolute Impact) ໜ້ອຍກວ່າ (ຢູ່ທີ່ -0,3%) ໃນໄລຍະປີ 2019-2020, ເມື່ອທຽບກັບ ສປ.ຈີນ (ຢູ່ທີ່ -0,6%), ແຕ່ວ່າ ຫາກຜິຈາລະນາໃນເຊິ່ງປຽບທຽບ (Relative Impact) ເຫັນວ່າ ຜົນກະທົບຕໍ່ ສ. ອາເມລິກາ ຈະຫຼາຍກວ່າ ສປ. ຈີນ ໂດຍຄາດການວ່າຈະຢູ່ທີ່ 13% ຂອງການເຕີບໂຕສະເລ່ຍໃນໄລຍະປີ 2019-2020 ເມື່ອ ທຽບກັບ ສປ. ຈີນ ທີ່ຄາດວ່າຈະຕໍ່າກວ່າທີ່ 10%.

ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄວາມສ່ຽງດ້ານລົບໄດ້ເຮັດໃຫ້ບັນດາຜູ້ວາງນະໂຍບາຍໃນພາກພື້ນມີຄວາມພິ່ງພໍໃຈພຽງເລັກນ້ອຍ ແລະ ບໍ່ ສາມາດເມີນເສີຍຕໍ່ໄປໄດ້. ສະມາຊິກບາງປະເທດໄດ້ດຳເນີນມາດຕະການນະໂຍບາຍແບບຄາດຄະເນລ່ວງໜ້າ (Pre-emptive) ຫຼື ແບບຮີບດ່ວນ (frontloaded) ເພື່ອຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນຄວາມກັງວົນຂອງຕະຫຼາດການເງິນ. ໃນບາງປະເທດ ໄດ້ ມີການດຳເນີນນະໂຍບາຍທາງເງິນຕາແບບເຂັ້ມງວດ ເພື່ອຮັກສາສະເຫຼ່ຍລະພາບທາງລາຄາທັງພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ ແລະ ສະກັດກັ້ນການສ້າງຄວາມສ່ຽງຕໍ່ສະເຫຼ່ຍລະພາບທາງການເງິນ ທີ່ມາຈາກການມີອັດຕາດອກເບ້ຍຕໍ່າເປັນເວລາດົນ. ນອກຈາກ

ນີ້, ຍັງມີການດຳເນີນມາດຕະການອື່ນໆ ເຊັ່ນ: ການຍຸດຕິໂຄງການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ເນັ້ນການນຳເຂົ້າ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນແຮງກົດດັນຕໍ່ການຂາດດຸນບັນຊີຊຳລະປົກກະຕິ. ໃນດ້ານງົບປະມານ, ການເງິນພາກລັດທີ່ເຂັ້ມແຂງ ມີສ່ວນຊ່ວຍໃຫ້ນະໂຍບາຍການເງິນມີບົດບາດຕ້ານກັບວົງຈອນເສດຖະກິດໄດ້ດີໃນລະດັບໜຶ່ງ ເຖິງວ່າຈະຍັງຈຳກັດກໍ່ຕາມ. ເສດຖະກິດຂອງປະເທດສະມາຊິກຍັງໄດ້ນຳເອົານະໂຍບາຍການເງິນແບບຂະຫຍາຍຕົວມາໃຊ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ຫຼື ໃນກໍລະນີທີ່ມີຂໍ້ຈຳກັດ ກໍ່ໄດ້ມີການຈັດລຳດັບຄວາມສຳຄັນຂອງລາຍຈ່າຍພາກລັດຄືນໃໝ່ ເຖິງແມ່ນວ່າພາກພື້ນຈະມີພື້ນທີ່ໃນການດຳເນີນນະໂຍບາຍການເງິນໂດຍລວມທີ່ຈຳກັດກໍ່ຕາມ. ຫຼັງຈາກທີ່ເສດຖະກິດໄດ້ສະລໍໂຕລົງຈາກທີ່ເຄີຍເຕີບໂຕໃນອັດຕາສູງກວ່າແນວໂນ້ມ ເຊິ່ງໄດ້ຮັບແຮງກະຕຸ້ນຈາກສະພາວະການເງິນໂລກທີ່ເຂົ້າເຖິງງ່າຍ, ບັນດາປະເທດສະມາຊິກໃນພາກພື້ນໃນຫຼາຍປ່ອນ ກຳລັງຢູ່ໃນໄລຍະການສະລໍໂຕຂອງສິນເຊື້ອ ແລະ ບາງປະເທດໄດ້ມີມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນນະໂຍບາຍດ້ານຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງເສດຖະກິດມະຫາພາກທີ່ເຂັ້ມງວດເພື່ອກະຕຸ້ນການປ່ອຍສິນເຊື້ອ.

ສຳລັບໄລຍະກາງເຖິງໄລຍະຍາວ, ຈະຕ້ອງມີມາດຕະການເພື່ອສະໜັບສະໜູນການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດພາກພື້ນ ແລະ ສິ່ງເສີມຄວາມສາມາດໃນການພັດທະນາ. ການຈັດບຸລິມະສິດທາງດ້ານນະໂຍບາຍໄລຍະຍາວ ເຊັ່ນ: ການສ້າງຄວາມອາດສາມາດ, ການເຊື່ອມຕໍ່ທີ່ມີໜ້າກຜົນ ແລະ ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຕະຫຼາດທຶນພາຍໃນ ຄວນຈະເປັນບຸລິມະສິດສຳລັບທິດທາງການເຕີບໂຕຍ່ອຍຂະຫຍາຍຕົວຂອງພາກພື້ນໃນຕໍ່ໜ້າ. ເສດຖະກິດຂອງພາກພື້ນໄດ້ຂະຫຍາຍຕົວເປັນຢ່າງດີໃນໄລຍະສອງທົດສະວັດທີ່ຜ່ານມາ ດ້ວຍແຜນຍຸດທະສາດ "ການຜະລິດເພື່ອການສົ່ງອອກ" ເຊິ່ງເປັນເສົາຄໍ້າສຳຄັນໃນຫຼາຍໆປະເທດ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ການປ່ຽນແປງໄປສູ່ຍຸກການໃຫ້ບໍລິການແມ່ນຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້ ແລະ ບັນຫາການລົງທຶນໃນຂົງເຂດທີ່ຕ້ອງການ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນ ແລະ ຮັກສາສະເຫຼ່ຍລະພາຍຂອງການຂະຫຍາຍໂຕ ຍັງຈະຕ້ອງໄດ້ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນ ແລະ ຮັບການແກ້ໄຂ້.

ຫົວຂໍ້: ການສ້າງຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ສຳລັບເສດຖະກິດໃໝ່

ການສ້າງຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ ຈະເປັນບຸລິມະສິດສຳລັບກຸ່ມປະເທດພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ເພື່ອກ້າວໄປສູ່ການເປັນ "ເສດຖະກິດໃຫມ່" ແລະ ເລີ່ມດຳເນີນການໃນຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປຂອງແນວທາງການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດຂອງພວກເຂົາ. ໂດຍລວມແລ້ວ, ກຸ່ມປະເທດພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ໄດ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວເປັນຢ່າງດີໃນໄລຍະສອງທົດສະວັດທີ່ຜ່ານມາ ດ້ວຍແຜນຍຸດທະສາດ "ການຜະລິດເພື່ອການສົ່ງອອກ" ທີ່ເປັນເສົາຄໍ້າສຳຄັນໃນຫຼາຍໆປະເທດ. ເຖິງແມ່ນວ່າການພັດທະນາໃນຂອບເຕັກໂນໂລຊີຍັງບໍ່ທັນເທົ່າທຽມກັນ ແລະ ຈະຍັງສືບຕໍ່ ແຕ່ການປ່ຽນແປງໄປສູ່ຍຸກການໃຫ້ບໍລິການເປັນສິ່ງທີ່ຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້ ຈຶ່ງຈຳເປັນຈະໄດ້ຝ່າຈະນາຄືນໃຫມ່ວ່າ ຄວາມອາດສາມາດທີ່ຕ້ອງການພັດທະນາແມ່ນດ້ານໃດ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ລັກສະນະໃດທີ່ຈຳເປັນ. ປະເດັນໜຶ່ງທີ່ປະກົດຂຶ້ນເຊິ່ງຕ້ອງໄດ້ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນຄື ການລົງທຶນໃນລະດັບຕໍ່າກວ່າທີ່ຄວນຈະເປັນ (underinvestment) ເຊິ່ງຖ້າບໍ່ໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂ ກໍ່ຈະສົ່ງຜົນຕໍ່ການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດ. ພາກສຶກສາພິເສດ ໃນບົດລາຍງານທ່າອ່ຽງສະພາບເສດຖະກິດພາກພື້ນອາຊຽນ+3 (AREO) ປີ 2019 ນີ້ໄດ້ຖືກຂຽນຂຶ້ນໂດຍຕໍ່ອອດຈາກພາກສຶກສາພິເສດໃນບົດ AREO 2017 ເຊິ່ງມີເນື້ອໃນກ່າວເຖິງການຮວມໂຕທາງເສດຖະກິດ ແລະ ການປັບປຸງຄືນຄວາມສົມດຸນຂອງເສດຖະກິດໃນລະດັບພາກພື້ນ ພາຍຫຼັງວິກິດການທາງການເງິນອາຊີ (Asian Financial Crisis) ແລະ ພາກສຶກສາພິເສດໃນບົດ AREO 2018 ເຊິ່ງມີເນື້ອໃນກ່າວເຖິງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດ.

ປັດໄຈຫຼັກ 3 ປະການທີ່ຈະເປັນຕົວຂັບເຄື່ອນບັນດາບຸລິມະສິດຂອງການເຊື່ອມຕໍ່ ແລະ ຄວາມອາດສາມາດໃນພາກພື້ນສຳລັບໄລຍະກາງຫາໄລຍະຍາວ. ປັດໄຈທີ 1 ແມ່ນ ການປະຕິວັດອຸດສາຫະກຳຄັ້ງທີ 4 (4IR) ຫຼື ການປະຕິຮູບທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີທີ່ນຳໄປສູ່ການຜະລິດແບບອັດຕະໂນມັດ, ການຫຼຸດບົດບາດຂອງຂະແໜງອຸດສາຫະກຳໃນການຂັບເຄື່ອນເສດຖະກິດ ແລະ ການເພີ່ມບົດບາດຂອງຂະແໜງບໍລິການ. ປັດໄຈທີ 2 ແມ່ນ ການເຂົ້າສູ່ສັງຄົມຂອງຜູ້ສູງອາຍຸ ແລະ ການເຕີບໂຕຂອງຊົນຊັ້ນກາງຢ່າງໄວວາ ທີ່ຈະເນັ້ນການປ່ຽນແປງໄປສູ່ການປະຢັດແຮງງານ, ຄວາມສາມາດໃນການຜະລິດບິນພື້ນຖານທາງທັກສະ ແລະ ຄວາມຮູ້, ແລະ ກະຕຸ້ນຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນພາກພື້ນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນສິນຄ້າອຸປະໂພກບໍລິໂພກ ແລະ ການບໍລິການຕ່າງໆ ເຊິ່ງລວມມີ ການປັບປຸງທີ່ຢູ່ອາໄສ ແລະ ການບໍລິການທີ່ຮອງຮັບ ຫຼື ໃຫ້ບໍລິການຮູບແບບໃໝ່, ແລະ ຄວາມຕ້ອງການການເຊື່ອມຕໍ່ທີ່ດີກວ່າ. ປັດໄຈທີ 3, ນະໂຍບາຍການປົກປ້ອງທາງການຄ້າຂອງໂລກຕາເວັນຕົກ, ຄວບຄູ່ໄປກັບການເຕີບໂຕທາງ

ດ້ານເສດຖະກິດພາກພື້ນ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການສຸດທ້າຍ, ເຊິ່ງຈະເປັນແຮງສະໜັບສະໜູນ ແລະ ແຮງດຶງດູດການຮ່ວມຮູ້ມ ເສດຖະກິດຂອງພາກພື້ນ.

ປະເທດທີ່ກຳລັງພັດທະນາ ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງກຸ່ມປະເທດຕະຫຼາດເກີດໃໝ່ ຈະຕ້ອງປະສົບກັບຄວາມທ້າທາຍທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ ຈາກການລົງທຶນໃນໄລຍະຍາວໃນດ້ານທີ່ປະເທດນັ້ນໆບໍ່ມີທຶນພຽງພໍ ເຊິ່ງມີ ການລົງທຶນທາງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ຕົ້ນທຶນມະນຸດ (ແຮງງານ) ແລະ ສິ່ງທີ່ບໍ່ສາມາດຈັບຕ້ອງໄດ້ອື່ນໆ ທີ່ຊ່ວຍເພີ່ມສັກກະຍະພາບຂອງການຜະລິດຂອງປະເທດ. ການເຕີບໂຕທາງ ເສດຖະກິດຢ່າງໄວວາໃນກຸ່ມປະເທດພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ຈະສ້າງຄວາມຕ້ອງການທາງພື້ນຖານໂຄງລ່າງໃໝ່ ແລະ ສະແດງໃຫ້ ເຫັນຢ່າງຈະແຈ້ງເຖິງການຂາດແຄນທຶນໃນການລົງທຶນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ. ນອກຈາກນີ້, ການປ່ຽນແປງຂອງດິນຜ້າອາກາດຈະສົ່ງຜົນ ໃຫ້ປະເທດທີ່ມີພື້ນຖານໂຄງລ່າງອ່ອນແອ ມີຄວາມສ່ຽງສູງຕໍ່ກັບການເຕີບໂຕໃນລະດັບຕໍ່າ.

ຄວາມທ້າທາຍທີ່ສຳຄັນ 3 ປະການຕໍ່ກັບການພັດທະນາຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ ໄດ້ແກ່ ຄວາມແຕກໂຕນຂອງ ທຶນ, ອັດຕາແລກປ່ຽນ ແລະ ປັດໄຈຕ່າງໆ. "ຄວາມແຕກໂຕນຂອງທຶນ" ແມ່ນຄວາມຂາດແຄນລະຫວ່າງສິ່ງທີ່ຈຳເປັນສຳລັບ ການລົງທຶນພາຍໃນປະເທດ (ລວມມີ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງພາກລັດ) ມີຫຼາຍກວ່າເງິນອອມຂອງປະເທດ. "ຄວາມແຕກໂຕນຂອງ ອັດຕາແລກປ່ຽນ" ໝາຍເຖິງຂໍ້ຈຳກັດທາງການເງິນທີ່ກຸ່ມປະເທດເສດຖະກິດເກີດໃໝ່ກຳລັງປະເຊີນຢູ່ ເພາະຕ້ອງການຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມສ່ຽງຈາກການໄຫຼອອກຂອງເງິນທຶນຢ່າງກະທັນຫັນ ຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງສະສົມຄັງສຳຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດຂະໜາດໃຫຍ່. "ຄວາມບໍ່ພຽງພໍຂອງປັດໄຈຕ່າງໆ" ແມ່ນບັນດາຂໍ້ຈຳກັດອື່ນໆທີ່ບໍ່ແມ່ນທາງການເງິນ ເຊິ່ງໝາຍເຖິງຄວາມສາມາດໃນການ ດຳເນີນໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ (ເມື່ອການສະໜອງທຶນມີຄວາມຜ່ອມ ແລະ ຮັບປະກັນ) ທີ່ຕ້ອງການການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ໂຄງການທີ່ມີປະສິດທິພາບ, ການຈັດການບຸກຄະລາກອນທີ່ຈຳເປັນ-ພຽງພໍ, ແລະ ມີຄວາມຊຳນິຊຳນານ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ ນຳໃຊ້ໄດ້.

ເພື່ອຈັດການກັບຄວາມບໍ່ພຽງພໍຂ້າງເທິງນັ້ນ, ຈຶ່ງມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງສົ່ງເສີມການລົງທຶນພາຍໃນກຸ່ມປະເທດອາຊຽນ+3, ແລະ ເພິ່ງພາອາໄສເຄືອຂ່າຍປ້ອງກັນວິກິດການທາງການເງິນຂອງພາກພື້ນ, ຄວບຄູ່ກັບການພັດທະນາຄວາມຊຳນິຊຳນານທາງ ອາຊີບ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ສະຖາບັນຕ່າງໆ. ນອກຈາກນີ້, ກຸ່ມປະເທດເສດຖະກິດອາຊຽນ+3 ຍັງມີຄວາມສາມາດໃນການ ລົງທຶນໄລຍະຍາວຫຼາຍຂຶ້ນ ເພື່ອຍົກລະດັບຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ທົ່ວພາກພື້ນ. ກຸ່ມປະເທດຕະຫຼາດເກີດໃໝ່ ຂອງ ASEAN+3 ຄວນສືບຕໍ່ໃຫ້ມີເກນມາດຖານ ເພື່ອປຽບທຽບກັບແນວທາງປະຕິບັດທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງປະເທດທີ່ພັດທະນາ ເຊິ່ງຈະເປັນແຮງຂັບເຄື່ອນທີ່ສຳຄັນຂອງການລົງທຶນໃນການຖ່າຍທອດບົດຮຽນທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການປ່ຽນແປງໄປ ສູ່ "ເສດຖະກິດໃຫມ່" ສຳລັບກຸ່ມປະເທດພາກພື້ນອາຊຽນ+3. ຂໍ້ລິເລີ່ມຊຽງໃໝ່ແບບຫຼາຍຝ່າຍ (Chiang Mai Initiative Multilateralization) ແມ່ນຜະລິດຕະຜົນລວມຂອງພາກພື້ນ ທີ່ສະໜອງກົນໄກການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເງິນສຳລັບກຸ່ມ ປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ+3. ຄວາມຫຼາກຫຼາຍໃນລະດັບການພັດທະນາຂອງຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ຄວາມຊຳນິຊຳນານ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີໃນກຸ່ມປະເທດເສດຖະກິດອາຊຽນ+3 ເຮັດໃຫ້ຂອບການຮ່ວມມື ແລະ ການປະສານງານໃກ້ຊິດກັນຍິ່ງຂຶ້ນ ເພື່ອ ແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມບໍ່ພຽງພໍຂອງປັດໄຈຕ່າງໆຂອງເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນ ຕະຫຼອດເຖິງການສະໜັບສະໜູນການຈັດສັນ ຊັບພະຍາກອນພາຍໃນພາກພື້ນໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ. ສິ່ງທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດ, ກຸ່ມປະເທດໃນພາກພື້ນຄວນຊຸກຍູ້ໃຫ້ມີຂໍ້ລິເລີ່ມຕ່າງໆ ເພື່ອການເຊື່ອມໂຍງ ແລະ ເຊື່ອມສານໃນພາກພື້ນໃຫ້ໃກ້ຊິດກັນຫຼາຍຂຶ້ນ.

ຄຳສະຫງວນສິດ: ບົດຂ່າວພາສາລາວສະບັບນີ້ໄດ້ຮັບການແປຈາກຕົ້ນສະບັບພາສາອັງກິດ (ກະລຸນາ ສະແກນເພື່ອດາວໂຫຼດ). ເຖິງແມ່ນວ່າຂໍ້ຄວາມຕ່າງໆໃນສະບັບແປຈະໄດ້ຮັບການກວດແກ້ຄວາມ ຖືກຕ້ອງຂອງການແປແລ້ວ, ໃນກໍລະນີທີ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຕົ້ນສະບັບພາສາອັງກິດ ແລະ ສະບັບພາສາລາວ, ແມ່ນໃຫ້ອີງໃສ່ຕົ້ນສະບັບພາສາອັງກິດເປັນຫຼັກ.

